Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 3. septembra 2020*

„Predhodno odločanje – Gostovanje v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih znotraj Evropske unije – Uredba (EU) št. 531/2012 – Člen 6a – Člen 6e(3) – Obveznost ponudnika storitev gostovanja, da samodejno uporabi regulirano tarifo gostovanja – Uporaba za potrošnike, ki so se pred uveljavitvijo Uredbe (EU) št. 531/2012 odločili za posebno tarifo gostovanja“

V zadevi C-539/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landgericht München I (deželno sodišče v Münchnu I, Nemčija) z odločbo z dne 4. junija 2019, ki je na Sodišče prispela 15. julija 2019, v postopku

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

proti

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi L. S. Rossi, predsednica senata, J. Malenovský in N. Wahl (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Telefónica Germany GmbH & Co. OHG H. Plassmeier, Rechtsanwalt,

– za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s P. Gentili, avvocato dello Stato,

– za Evropsko komisijo G. Braun in L. Nicolae, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6a in člena 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL 2012, L 172, str. 10), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 (UL 2015, L 310, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 531/2012).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, ponudnico telekomunikacijskih storitev, ki med drugim deluje pod imenom „O2“, in Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (zvezno združenje uradov in združenj za varstvo potrošnikov, Nemčija) (v nadaljevanju: Bundesverband) zaradi opustitvene tožbe, ki jo je zadnjenavedeno vložilo zoper prakse družbe O2 v zvezi z načinom prehoda na novo tarifo gostovanja, urejeno na ravni Evropske unije, po odpravi maloprodajnih pribitkov za gostovanje znotraj Unije z učinkom od 15. junija 2017.

Pravni okvir

Uredba št. 531/2012

3 Člen 2(2)(r) Uredbe št. 531/2012 določa, da „domača maloprodajna cena“:

„pomeni domačo maloprodajno ceno na enoto, ki jo zaračuna ponudnik storitev gostovanja in velja za odhodne klice in poslana sporočila SMS (ki izvirajo in se zaključijo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici) ter za podatke, ki jih uporabnik porabi; kadar posebna domača maloprodajna cena na enoto ni določena, se šteje, da gre pri domačih maloprodajnih cenah za enak mehanizem zaračunavanja, kot je tisti, ki se uporablja za uporabnika za odhodne klice in poslana sporočila SMS (ki izvirajo in se zaključijo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici) ter za podatke, ki jih uporabnik porabi v svoji državi članici;“

4 Člen 6a te uredbe, naslovljen „Odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje“, določa:

„Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja od 15. junija 2017, […] v nobeni državi članici ne zaračunajo pribitka, dodanega domači maloprodajni ceni za katere koli regulirane gostujoče odhodne ali dohodne klice, za katera koli regulirana gostujoča poslana sporočila SMS in za katere koli uporabljene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, vključno s sporočili MMS, pa tudi ne splošne pristojbine, da bi omogočili uporabo terminalske opreme ali storitve v tujini, ob upoštevanju členov 6b in 6c.“

5 Člen 6b navedene uredbe, naslovljen „Poštena uporaba“, določa:

„1. Ponudniki storitev gostovanja lahko […] pri uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavnih domačih maloprodajnih cenah, uporabijo „politiko poštene uporabe“ z namenom preprečevanja zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov gostovanja, denimo uporabe takšnih storitev s strani uporabnikov gostovanja v državi članici, ki ni država njihovega domačega ponudnika, z drugimi nameni kot za občasna potovanja.

Morebitna politika poštene uporabe strankam ponudnika storitev gostovanja omogoča uporabo določene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladne z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.

2. Člen 6e se uporablja za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki presegajo kakršne koli omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe.“

6 Člen 6c(1) Uredbe št. 531/2012, naslovljen „Vzdržnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje“, določa:

„Če ponudnik storitev gostovanja ne more pokriti svojih celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja v skladu s členoma 6a in 6b iz svojih celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja takšnih storitev, lahko v posebnih in izjemnih okoliščinah zaradi zagotovitve vzdržnosti svojega domačega modela zaračunavanja zaprosi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka. Ta pribitek se zaračuna le, če je to potrebno za pokritje stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ob upoštevanju veljavnih najvišjih veleprodajnih cen.“

7 Člen 6e te uredbe, naslovljen „Zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja“, v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Brez poseganja v drugi pododstavek ponudnik storitev gostovanja, ki zaračunava pribitek za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki presega kakršne koli omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe, izpolnjuje naslednje zahteve (brez DDV):

[…]

3. Ponudniki storitev gostovanja lahko ponujajo in uporabniki gostovanja lahko namenoma izberejo tarifo gostovanja, ki ni določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena, na podlagi katere so uporabniki gostovanja upravičeni do drugačne tarife za regulirano storitev gostovanja, kot bi jim bila dodeljena, če takšne izbire ne bi imeli. Ponudnik storitev gostovanja takšne uporabnike gostovanja opozori na ugodnosti gostovanja, ki bi jih s tem izgubili.

Ponudniki storitev gostovanja brez poseganja v prvi pododstavek za vse obstoječe in nove uporabnike gostovanja samodejno uporabijo tarifo, določeno v skladu s členoma 6a in 6b ter odstavkom 1 tega člena.

Vsak uporabnik gostovanja lahko kadar koli zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena. Ko se uporabniki gostovanja namenoma odločijo, da se zanje preneha ali začne uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c ter odstavkom 1 tega člena, se vsaka takšna menjava opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahteve in ne sme biti vezana na pogoje ali omejitve, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja in ne na gostovanje. Ponudniki storitev gostovanja lahko menjavo odložijo do izteka določenega najkrajšega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev.“

8 Člen 6f navedene uredbe, naslovljen „Prehodne maloprodajne cene gostovanja“, določa:

„1. Ponudniki storitev gostovanja lahko od 30. aprila 2016 do 14. junija 2017 za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja poleg domače maloprodajne cene zaračunavajo pribitek.

2. V obdobju iz odstavka 1 tega člena se smiselno uporablja člen 6e.“

9 Člen 14 Uredbe št. 531/2012, naslovljen „Preglednost maloprodajnih cen za gostujoče klice in sporočila SMS“, v odstavku 3 določa:

„Ponudniki storitev gostovanja ob sklenitvi naročniškega razmerja vsem uporabnikom zagotovijo vse informacije o veljavnih cenah gostovanja. Svojim uporabnikom gostovanja poleg tega brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo najnovejše informacije o veljavnih cenah gostovanja, kadar koli se te cene spremenijo.

Ponudniki storitev gostovanja nato v razumnih časovnih presledkih pošiljajo obvestila o tem vsem uporabnikom, ki so se odločili za drugo tarifo.“

Uredba št. 2015/2120

10 V uvodnih izjavah 21 in 25 Uredbe št. 2015/2120 je navedeno:

„(21) V [Uredbi št. 531/2012 v prvotni različici] je določen cilj politike, v skladu s katerim naj bi se razlika med tarifami za gostovanje in domačimi tarifami zmanjševala v smeri njene odprave. Vendar končnega cilja odprave razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja ob zabeleženi ravni veleprodajnih cen ni mogoče doseči na trajnosten način. Zato je v tej uredbi določeno, da bi bilo treba s 15. junijem 2017 odpraviti maloprodajne pribitke za gostovanje, pod pogojem, da bodo težave, ki se trenutno pojavljajo na veleprodajnih trgih gostovanja, obravnavane. [Evropska] [k]omisija bi morala v zvezi s tem opraviti pregled veleprodajnega trga gostovanja in na podlagi izida tega pregleda predložiti zakonodajni predlog.

[…]

(25) Da se zagotovi nemoten prehod z Uredbe [št. 531/2012 v prvotni različici] na odpravo maloprodajnih pribitkov za gostovanje, bi bilo treba s to uredbo uvesti prehodno obdobje, v katerem bi lahko ponudniki storitev gostovanja zaračunali pribitek na domače cene za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki se zagotavlja. Ta prehodna ureditev bi morala že pripraviti bistveno spremembo v pristopu, in sicer z vključitvijo gostovanja po vsej Uniji kot sestavnega dela domačih tarifnih shem, ponujenih na različnih domačih trgih. Zato bi morale biti izhodišče za prehodno ureditev posamezne domače maloprodajne cene, na katere se lahko zaračuna pribitek, ki ne sme presegati najvišjih veleprodajnih cen gostovanja, veljavnih v obdobju neposredno pred uvedbo prehodne ureditve. Takšna prehodna ureditev bi morala prav tako zagotoviti znatno znižanje cen za uporabnike od dneva začetka uporabe te uredbe in ne bi smela – kadar se pribitek prišteje k domači maloprodajni ceni – v nobenem primeru privesti do maloprodajne cene gostovanja, ki bi presegala najvišjo regulirano maloprodajno ceno gostovanja, veljavno v obdobju neposredno pred uvedbo prehodne ureditve.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

11 Družba Telefónica Germany je ponudnica telekomunikacijskih storitev, ki med drugim ponuja mobilne komunikacijske storitve pod imenom „O2“.

12 Po sprejetju Uredbe 2015/2120 je družba O2 na svojem spletnem mestu www.o2online.de objavila informacije o načinu prehoda na novo tarifo gostovanja, urejeno na ravni Unije, ki načeloma ustreza storitvi „*Roam like at home*“ (gostovanje kot doma) (v nadaljevanju: RLAH). Natančneje, pod zavihkom na tem mestu, naslovljenim „Splošne informacije“, je navedeno:

„Vsi uporabniki storitev O2 lahko od 22. maja 2017 preidejo na regulirano tarifo gostovanja v EU tako, da pošljejo SMS sporočilo. Za to pošlji SMS sporočilo s ključno besedo ‚DA‘ na številko 65544. Nato se bo zate samodejno začela uporabljati regulirana tarifa. Po uspešni zamenjavi tarife ti bomo poslali potrditveno SMS sporočilo.“

13 Iz zavihka na navedenem mestu, naslovljenega „Kaj moram storiti, da se bo zame začela uporabljati regulirana tarifa gostovanja v EU?“, izhaja, da:

„Načeloma lahko preko [IT-]aplikacije O2 kadar koli povsem preprosto preideš na regulirano tarifo gostovanja v EU. Poleg tega lahko vsi uporabniki storitev O2 od 22. maja 2017 preidejo na regulirano tarifo gostovanja v EU tako, da pošljejo SMS sporočilo. Prosim, pošlji SMS sporočilo s ključno besedo ‚DA‘ na številko 65544. Nato se bo zate samodejno začela uporabljati regulirana tarifa. Po uspešni zamenjavi tarife ti bomo poslali potrditveno SMS sporočilo.

Če se zate že uporablja regulirana tarifa gostovanja v EU (imenovana tudi ‚Roaming Basic‘ [osnovna storitev gostovanja] oziroma ‚Weltzonenpack‘ [paket svetovno območje] ali celo ‚Mobiles Internet Ausland‘ [mobilni internet v tujini]), se bo zamenjava tarife zate opravila do 15. junija 2017, ne da bi moral za to kar koli storiti. Regulirana tarifa gostovanja, ki se trenutno uporablja zate, bo samodejno spremenjena v novo regulirano tarifo gostovanja v EU, tako da se bo tvoja nacionalna tarifa (za pogovore, SMS sporočila in podatke) od 15. junija 2017 zate uporabljala tudi med bivanjem v državah članicah [Unije].“

14 Bundesverband meni, da način prehoda na novo regulirano tarifo gostovanja, kakor je naveden na spletnem mestu družbe O2, od uporabnikov storitev družbe O2, za katere se je pred 15. junijem 2017 uporabljala tarifa, ki ni regulirana tarifa gostovanja (v nadaljevanju: druga tarifa ali alternativna tarifa), v bistvu zahteva, da po SMS sporočilu in/ali prek IT-aplikacije družbe O2 tej družbi podajo posebno izjavo za pridobitev ugodnosti nove regulirane tarife gostovanja, zlasti RLAH. Bundesverband, ki je menilo, da je ta praksa v nasprotju zlasti s členom 6a in členom 6e(3) Uredbe št. 531/2012, je pri predložitvenem sodišču, Landgericht München I (deželno sodišče v Münchnu I, Nemčija) vložilo tožbo za opustitev te prakse.

15 Bundesverband v okviru te tožbe navaja, da bi se moral RLAH na podlagi teh določb samodejno uporabljati za vse potrošnike od datuma začetka veljavnosti navedene uredbe, to je od 15. junija 2017. Družba O2 naj bi torej morala zagotoviti, da so vsi uporabniki njenih storitev samodejno upravičeni do RLAH, ne glede na to, ali so se pred tem odločili za alternativno tarifo ali ne. Zato naj družba O2 od uporabnikov njenih storitev, za katere se uporablja druga tarifa, ne bi mogla zahtevati, naj izrazijo svojo voljo zamenjati tarifo, da bi bili upravičeni do RLAH.

16 Družba Telefónica Germany pa trdi, da je treba v okviru uporabe Uredbe št. 531/2012 razlikovati med dvema vrstama tarif gostovanja, in sicer regulirano tarifo in tako imenovano „alternativno“ tarifo. Regulirana tarifa naj bi bila standardna tarifa, ki se načeloma ne bi smela povečati v primerjavi z domačo maloprodajno tarifo, medtem ko naj bi lahko alternativna tarifa določala pogoje, ki odstopajo od pogojev domače maloprodajne tarife. Po mnenju družbe Telefónica Germany se je s to uredbo zahtevalo, da so uporabniki, za katere se je že pred 15. junijem 2017 uporabljala regulirana tarifa, samodejno upravičeni do RLAH. Na podlagi člena 6e(3) te uredbe pa naj se obveznost samodejnega prehoda na RLAH ne bi uporabljala za uporabnike, za katere se je 15. junija 2017 uporabljala alternativna tarifa.

17 Predložitveno sodišče meni, da je vprašanje, ali je bilo treba od 15. junija 2017 novo regulirano tarifo gostovanja samodejno uporabiti za vse uporabnike, odločilno za rešitev spora o glavni stvari, zlasti ker družba O2 tudi po končnem datumu 15. junija 2017 ni začela uporabljati te tarife za vse uporabnike, za katere je veljala alternativna tarifa.

18 V teh okoliščinah je Landgericht München I (deželno sodišče v Münchnu I) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 6a in člen 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012 razlagati tako, da morajo ponudniki mobilnih telekomunikacijskih storitev 15. junija 2017 za vse uporabnike samodejno začeti uporabljati regulirano tarifo na podlagi člena 6a Uredbe (EU) št. 531/2012, ne glede na to, ali se je za te uporabnike do takrat uporabljala regulirana tarifa ali posebna, tako imenovana alternativna tarifa gostovanja?“

Vprašanje za predhodno odločanje

19 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6a in člen 6e(3) Uredbe št. 531/2012 razlagati tako, da se nova regulirana tarifa gostovanja iz člena 6a te uredbe samodejno, z učinkom od 15. junija 2017, uporablja ne le za uporabnike, ki so že imeli regulirano tarifo gostovanja, ampak tudi za uporabnike, ki so do tega datuma izbrali drugo tarifo.

20 Za odgovor na to vprašanje je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso pri razlagi določbe prava Unije treba upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi kontekst in cilje ureditve, katere del je (sodba z dne 3. oktobra 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland in drugi, C-197/18, EU:C:2019:824, točka 48 in navedena sodna praksa).

21 Na prvem mestu je treba najprej ugotoviti, da je iz besedila člena 6a Uredbe št. 531/2012 razvidno, da je bilo treba prehod na RLAH na splošno, z učinkom od 15. junija 2017, opraviti „uporabnikom gostovanja […] v […] državi članici“, ne da bi ta določba vsebovala izjeme ali pridržke, povezane s temi „uporabniki gostovanja“, niti *a fortiori* pridržke, povezane z vprašanjem, ali se je za te uporabnike dotlej uporabljala druga tarifa. Edini pridržki iz člena 6a Uredbe št. 531/2012 namreč izhajajo iz člena 6b, naslovljenega „Poštena uporaba“, in člena 6c te uredbe, naslovljenega „Vzdržnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje“, ki določata okvir, v katerem lahko ponudniki storitev gostovanja uporabljajo politiko poštene uporabe RLAH in izjemoma zaračunavajo maloprodajne pribitke gostovanja.

22 Dalje, samodejnost prehoda na regulirano tarifo gostovanja za vse uporabnike je potrjena z besedilom določb člena 6e(3) Uredbe št. 531/2012.

23 Po eni strani namreč prvi pododstavek te določbe ponudnikom storitev gostovanja ponuja možnost, da „ponujajo“, uporabnikom gostovanja pa, da „namenoma izberejo“ „tarifo gostovanja, ki ni določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c, […] kot bi jim bila dodeljena, če takšne izbire ne bi imeli“. Člen 6e(3) Uredbe št. 531/2012 torej vzpostavlja sistem odstopanja (*opt-out*), v skladu s katerim mora v bistvu uporabnik, če ne želi koristiti RLAH, to izrecno izraziti. To razlago poleg tega potrjuje zadnji stavek prvega pododstavka te določbe, ki določa, da „[p]onudnik storitev gostovanja takšne uporabnike gostovanja opozori na ugodnosti gostovanja, ki bi jih s tem izgubili[, če bi zadnjenavedeni izbrali tarifo gostovanja, ki ni tarifa, določena v skladu s členi 6a, 6b in 6c te uredbe]“. Poleg tega besedilo te iste določbe ne določa časovnega okvira v zvezi z njeno uporabo, iz česar je mogoče sklepati, da je bilo tako izbiro *opt-out* mogoče izbrati celo pred končnim datumom, ki je bil 15. junija 2017. Tako so morali ponudniki storitev gostovanja za izvedbo take izbire pred tem datumom in za ohranitev druge tarife po njem pred tem datumom stopiti v stik z zadevnimi uporabniki, da bi jih vprašali, ali želijo

ohraniti svojo drugo tarifo, pri čemer so jih morali opozoriti na „ugodnosti gostovanja, ki bi jih [z navedeno odločitvijo] izgubili“. V skladu s tem pravilom je za uporabnika, ki je odgovoril nikalno ali ni odgovoril, samodejno veljala tarifa RLAH.

24 Po drugi strani je v drugem pododstavku člena 6e(3) Uredbe št. 531/2012 potrjeno, da „ponudniki storitev gostovanja […] za vse obstoječe in nove uporabnike gostovanja samodejno uporabijo [regulirano tarifo gostovanja]“. Zato je to, da se ta samodejna uporaba nanaša na „vse uporabnike“ brez razlikovanja glede na profil uporabnikov ali tarifo, ki se je dotlej uporabljala zanje, nedvoumno. V tem smislu je namen dela uvodnega stavka tega drugega pododstavka („brez poseganja v prvi pododstavek“) poudariti, da se druga tarifa lahko še naprej ponuja tudi po začetku veljavnosti tarife RLAH, če so izpolnjeni pogoji iz prvega pododstavka navedenega člena 6e(3) in zlasti če jo je uporabnik „namenoma izbral“.

25 Na drugem mestu je treba v zvezi s kontekstom, v katerega sta umeščena člen 6a in člen 6e(3) Uredbe št. 531/2012, poudariti, da sta bili ti določbi uvedeni z Uredbo 2015/2120 z namenom odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje znotraj Unije.

26 Kot je namreč razvidno iz uvodne izjave 21 Uredbe 2015/2120, je zakonodajalec Unije ugotovil, da ob upoštevanju ravni veleprodajnih cen, odprave razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja, ki je bila končni cilj Uredbe št. 531/2012, kot je navedeno v uvodni izjavi 3 te uredbe v njeni prvotni različici, ni mogoče doseči na trajnosten način, zaradi česar je bila sprejeta odločitev, da se s 15. junijem 2017 odpravijo maloprodajni pribitki za gostovanje.

27 Samodejnost tega prehoda na RLAH izhaja tudi iz uvodne izjave 25 Uredbe 2015/2120, ki določa „prehodno obdobje, v katerem bi lahko ponudniki storitev gostovanja zaračunali pribitek na domače cene […]“, ne da bi se nanašala na drugo tarifo ali celo na možnost, da se uporaba RLAH pogoji z ustrezno izjavo, ki bi jo uporabniki dali dobaviteljem.

28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je res, da je bil namen Uredbe št. 531/2012 v prvotni različici na ravni Unije določiti najvišjo maloprodajno ceno prek regulirane tarife, imenovane „evrotarifa“, in je določala, da se ta tarifa od 1. julija 2012 samodejno uporablja za vse obstoječe uporabnike gostovanja, razen za tiste, ki so se že namenoma odločili za tarifo gostovanja, ki je drugačna od tiste, ki bi jim bila odobrena brez te izbire. To je potrjeno z uvodnima izjavama 48 in 77 Uredbe št. 531/2012 v prvotni različici ter členom 8(2) in (3) te uredbe v zvezi z „evrotarifo za govor“, členom 10(2) in (4) te uredbe v zvezi z „evrotarifo za SMS“, in členom 13(2) in (3) navedene uredbe v zvezi z „evrotarifo za prenos podatkov“.

29 Vendar so bile vse te določbe prvotne različice Uredbe št. 531/2012 o samodejni uporabi evrotarife ne le razveljavljene, ampak so poleg tega ustrezale drugačnemu *ratio legis*, v skladu s katerim se je lahko za uporabnika uporabljala druga tarifa, ki je bila nižja od evrotarife. Tako se med drugim člen 13(3) Uredbe št. 531/2012 v prvotni različici nanaša na „tarifo, ki je očitno nižja od evrotarife za prenos podatkov“.

30 V primeru RLAH pa je razlika v ceni med drugo tarifo gostovanja v Uniji in regulirano tarifo gostovanja načeloma izključena.

31 Zato je – ne da bi se izključilo, da bi samodejni prehod na RLAH zaradi morebitne ponovne prilagoditve pogodbe o gostovanju v nekaterih primerih lahko povzročil odvzem nekaterih ugodnosti, povezanih z individualnimi potrebami uporabnika – volja zakonodajalca Unije, da da prednost samodejni uvedbi RLAH v razmerju do vseh uporabnikov, nedvoumna.

32 Na tretjem mestu je ta razlaga potrjena s ciljem Uredbe št. 531/2012, ki je, kot je razvidno iz njenega člena 1(2) in uvodne izjave 21 Uredbe 2015/2120, „doseganje notranjega trga mobilnih komunikacijskih storitev, na katerem na koncu ne bo več razlikovanja med nacionalnimi tarifami in tarifami gostovanja.“

Medtem ko je samodejni prehod na RLAH za vse gostujoče uporabnike v celoti v skladu s tem ciljem, pa bi lahko bila zahteva po aktivaciji RLAH na način, da se izrecno izrazi volja (*opt-in*), v nasprotju s tem ciljem v primerih, v katerih druga tarifa ostaja višja od nacionalne tarife.

33 V zvezi s tem je treba poudariti, da sistema *opt-in* in *opt-out* uporabnikom povzročata enakovredne nevšečnosti, ker oba od zadnjenavedenih zahtevata, da ponudniku storitev gostovanja izrazijo svojo voljo. Vendar je zakonodajalec Unije ocenil, da je sistem samodejnega prehoda na RLAH sistem, ki učinkoviteje omogoča – zlasti zato, ker v sistemu odstopanja (*opt-out*) molk pomeni odobritev RLAH – dosego cilja iz Uredbe št. 531/2012, in sicer vzpostavitev notranjega trga mobilnih komunikacij brez razlikovanja med nacionalnimi tarifami in tarifami gostovanja.

34 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6a in člen 6e(3) Uredbe št. 531/2012 razlagati tako, da so morali ponudniki storitev gostovanja od 15. junija 2017 za vse svoje uporabnike samodejno uporabiti regulirano tarifo gostovanja, na katero se med drugim nanaša člen 6a te uredbe, ne glede na to, ali so se ti uporabniki pred tem odločili za regulirano tarifo gostovanja ali za drugo tarifo, razen če so pred končnim datumom, to je 15. junijem 2017, izrecno izrazili izbiro, da se zanje uporablja taka druga tarifa, v skladu s postopkom, ki ga v zvezi s tem določa člen 6e(3), prvi pododstavek, navedene uredbe.

Stroški

35 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 6a in člen 6e(3) Uredbe (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015, je treba razlagati tako, da so morali ponudniki storitev gostovanja od 15. junija 2017 za vse svoje uporabnike samodejno uporabiti regulirano tarifo gostovanja, na katero se med drugim nanaša člen 6a te uredbe, ne glede na to, ali so se ti uporabniki pred tem odločili za regulirano tarifo gostovanja ali za tarifo, ki ni regulirana tarifa gostovanja, razen če so pred končnim datumom, to je 15. junijem 2017, izrecno izrazili izbiro, da se zanje uporablja taka druga tarifa, v skladu s postopkom, ki ga v zvezi s tem določa člen 6e(3), prvi pododstavek, navedene uredbe.

Podpisi